

B. Gruške poljanke.

7. Gruška zimska Rusletka. (Winter-Russette.) Je srednje debela, trda gruška, dišečega okusa. Drži se do spomladi in je posebno za kuho obračunana. Drevo je rodovitno, zelo veliko in postane zelo staro.

8. Gruška debela zimska Rusletka. (Grosse Winter-Russette.) Ima več imen. Je debela, podolgovata, rudečelična gospodarstvena gruška, posebno za krljanje in za drugo porabo dobra. Trpi noter do zime. Drevo postane močno in obilno rodi.

9. Gruška volovo srce. (Offiziersbirne.) Se drži do oktobra. Je posebno dobra, debela, rudeča gruška za krlje in za drugo porabo v gospodarstvu.

10. Gruška Davorinka. (Trockener Martin.) Sad je srednje debelosti, podolgovat, rujav, dolgopecljat. Drevo ne vzrašča posebno visoko, pa je zdravo, rodovitno in skoraj v vsaki legi prospeva. Je zelo priljubljena gruška za gospodarstvo, kuhinjo in na mizo, ki se da globoko noter v zimo hranjevati.

11. Gruška okrogla poletna pomarančnica. (Sommerpomoranzenbirne.) Sad je debel, jajast, zelen, svež, svetlozelen, zrel svetlo-limonasto žolt. Obračun je za gospodarstvo, sladkega, muškatega okusa; zoreva v začetku septembra. Trpi 14 dni. Drevo je veliko in rodno.

12. Gruška carica. (Kaiserbirne.) Sad je velik, list značiven po podobi, katero ima z listom hrastovim; je visoko čislán sad, ki se mora kolikor mogoče pozno trgati, sicer se nagrbani in ne dobi mehkega in sočnega mesa. Drevo je močno, piramidalne podobe, pa le v boljših sadnih legah prospeva.

13. Gruška vinica. (Knausbirne.) Sad debele, grušve podobe, lepo svetlo žolte barve, na solčni strani prsteno rudeče prižast, izvrsten za vsako gospodarstveno podobo; zori v začetku septembra, pa kmalo omeca. Drevo postane precej visoko in staro in je izredno rodovitno.

14. Gruška vodoljka. (Wadelbirne.) Sad debel, prav dolg, svetlo-žolt, z maslenim usta vkup vleččim mesom. Gruška je izvrsten sad za sadno vino, zoreva meseca septembra in se drži 14 dni. Drevo je izredno veliko in rodovitno in rado nekaj let v rodovitnosti prenehava.

15. Gruška ozarka. (Rainbirne.) Sad je velik, jajast, svetlozelen, zrel pa kakor limona žolt. Zori v drugi polovici meseca oktobra, drži se tri nedelje, drevo je piramidalne podobe in rodovitno.

Košarstvo kot domačo obrt prizadevajo si uvesti v Brežiškem, Rogačkem in Radgonskem okraji. Želeti je srečnega uspeha. Mnogo bilo bi zaslužka in zatem — denarjev več.

Mesto Ptuj dobilo je pravico, vsaki petek imeti svinjski sejem in razven aprila, avgusta in novembra vsako prvo sredo v meseci živinski sejem za konje, goveda, ovce in koze. Mestnine ne pobira nič.

Sejmi. 10. marcija: sv. Jurij pod Tabrom, sv. Jakob pri Laškem, Kapela nad Brežicami, Kostivnica, Orehova ves zunaj Brežic, Spodnja Polskava, Strass, 11. marcija: Celje, Maribor, Vitanje, 12. marcija: sv. Jurij pri Celji, sv. Lovrenc na Dravskem polju, Selnica ob Dravi, 14. marcija: Celje, Gradec.

Dopisi.

Iz Maribora. (Razne novosti.) Naša posojilnica si pridobiva čedalje več zaupanja, meseca februarja prejela je 32501 fl. 55 kr. izdala 31720 fl. 63 kr. torej imela prometa 64222 fl. 48 kr. — Okrajni zastop je pri deželnem odboru vložil prošnjo, naj bi brzovlaki po dne tudi na Pragarskem malo postajali. Prošnja se je izročila vodstvu južne železnice. — Nek Krumholz, od sv. Vida na Vogavi, je nedavno Mariboržanom čital v gostilni govor velikonemškega Schönererja; pravijo, da se jim je najbolj dopadlo, kar je bilo zoper Jude. Menda se teh uže nekoliko bojijo, ker njih število narašča, kakor v Ptuj. — Nekaj časa se je močno govorilo, da hočejo pri sv. Jožefu most narediti čez Dravo. Potreben bi uže bil, pa drag tudi. Sedaj mislijo na mostič samo za ljudi. Na sv. Magdalenskej strani prebiva sedaj veliko ljudi, ki pa še zmiraj pogrešajo posebne lekarne ali apoteke. Dolgo se tej potrebi trije staromestni lekarji ne bodo mogli braniti.

Iz Šaleške doline. (Pustne burke, pa resnične.) Neki mesar kupil je v Lokavici od nekega kmeta bika za 75 gld. Ravno odhajaje na Hrvatsko svinj kupovat, snide se v Celji v gostilni „Pri Dunajskem mestu“ z Graškim mesarjem ter bika zopet proda za 108 gld. s pogojem, da ga mora sam goniti, ker on odputuje na Hrvatsko. Graški mesar pošlje svoja dva ali tri dninarje pretečeni ponedeljek (9. svečana) po bika in ženejo ga čez Lokavico (ker pot zaradi prevelikega snega ni povsodi pripravna) na Vas Gorenje. Gonjači, zaradi prevelikega trpljenja vsi utrujeni in žejni, hočejo se odpočiti in svoje življenje z žlahtno vinsko kapljico (Kakorsna je navadno ondu) okrepčati, ter privežejo žival pred hišo za neko naslanjalo in odidejo v sobo, v kateri so ravno svatje bili, ter pijo in se vesele, ne da bi mislili na zunaj stoječo žival. Godba začenja svirati, dninarji v veseli družbi se veselijo dalje. Biku se pa vse to že preveč zdi, dolg čas mu je, tudi on hoče pogledati to veselo družbo. Odtrga se ter oblastno koraka v sobo. Svatje

vsi prestrašeni, nehajo rajati ter kar mogoče duri tiščijo in ker mislijo, da ni nobene rešitve pred zdivjano živaljo, da je konec njihove zabave, mislijo pa tudi, da je konec njihovega življenja! K sreči je natakarija ravno v klet zletela. Bik jo zagleda in zdirja za njo ter odbije pipo od jednega soda. Dekla vsa prestrašena za sodom kriči, svatje pa v sobi, bil je neusmiljeni krik. Še le po dolgem trudu napravili so red, to pa le tako, da so vsled hrupa zdivjanega bika spravili v hlev, potem predrl strop in ga previdno dobili na vrv, ter pozneje odgnali v Celje.

Od Velke. (Šulvereinski fiaško.)
II. Res komaj smo pričakovali dan 8. febr. znamenovati prišlece in čestilce nemšk. šulverajna skazati mu še zadnjo čast, nesti ga k večnemu počitku. Akoravno se je ta dan žalovalo v nemškem Rajhu po izgubi nekega gosp. S., a to ni brigalo liberalcev, tem bolj so rajali in in pustne burke vganjali. Okoli 7. ure na večer se je zbrala cela četa znanega društva v takem pičlem številu, da bi jih bili lahko trije ljudje na prste sošteli seveda s kuharicami, kletaricami, hlapci, muzikaši itd. vred. Pri-družila tej četi se je tudi brhka podučiteljica, ki je vitka, kakor jelka, tudi kar se visokosti tiče; delala je za nem. šulverajn, za pustno veselico in na ta način pogin društva ovirati hotela, gospod. je zvita, kajti računila ni brez krčmarja, akoravno pri dobitkah tombole ni jej bila sreča mila; pa tudi drugače si ni škodovala, kajti nek gospod bode pripomagal do grošev, ki pridejo iz Dunaja nazaj za nagradbo takega možkega postopanja. Njena prednica ni bila za las boljša, torej se Črešnovčanom in nam ne more mnogo čestitati. Navzočih bilo je še 4 učiteljev od Marenberga, 2 učitelja od sv. Lovrenca in iz Lehna jeden s svojo soprogo ter so pomagali odboru do slavnega fjaška. Mogoče, da jim zato prileté nagrade šulvereinske!

Iz Šmarije pri Jelšah. (Naša čitalnica) je priredila meseca februarja t. l. v prelepo okinčanej dvorani g. Jagodiča izvrstno veselico. Domača godba, katera je uže tako po širokem znana, ljubljena in jako dobra, je tudi tukaj sviralala in od blizo in daleč prišla so z godbo najgorkeja pozdravila. Čez nekoliko časa je nastopilo domače pevsko društvo, pevci in pevkinje, ter pelo slavne, narodne pesmi, katere so sladko in krasno donele iz prs naših mladih! Naj izrečemo tukaj gorečo hvalo „društvu petja“, posebno pa našemu neutrudljivemu g. pevovodji Jurkovič-u. Po končanem petji je bil ples, katerega so se močno udeležili izvrstni narodnjaki, od blizo in daleč; a še celo naši bratje iz Hrovaškega nas niso pozabili in so s tem kazali, da bratovska kri še vedno po njih žilah teče. Kateri pa so izostali? Sram jih bodi, da tako prostovoljno v lisjakov koš

skačejo in z njim „nemško kulturo“ med sosede raznašajo. Ko bi le vedeli, kaj s tem delajo, ko bi le vedeli, da postanejo le Judeži svoje slovenske domovine, gotovo bi tega ne storili. Čuda, da „vahterca“ še nič ni zvedela o tej veselici, gotovo je njeni pisun zaspal, ali je krhno! v deveto deželo.

Z Ribnice. (Šulferajnski hujskač.) Kakšen namen ima nemški šulferajn, to smo v raznih slovenskih listih že davno brali, namreč ponemčiti Slovence in tako jih pripravne storiti za pangermansko mavho, kder bi nas pohrustali. Le čujte, kako se nja pristaši obnašajo: Tako je dne 22. svečana v neki gostilni v prepiru z narodnjaki čisti liberallec in šulferajnar g. St....cher na vsa usta se pogrozil: „Kako hitro bo prišel Bismark nad Avstrijo, bom jaz prvi kot poslanec k njemu šel in mu roko podal“. Dobro! Vedi, da ta čas še ni tako blizo, da bi ti mogel se nam tako lepo skazati! Prej bo še kaj druga zagromelo nad šulferajnom in njegovimi liberalci. Želimo pa, da naši poslanci na šulferajnova pravila in namene njegovih pristašev bolje pazijo. To želimo, da bi se že skoraj nekaj zgodilo, da bo potem ljubi mir zopet vladal pri nas. — Srboritemu liberalcu St..... pa svetujemo z lepa, naj svoj dolgi jezik bolj brzda, sicer, kakor dva narodnjaka pričata, zna ga še grevati. Utegne se mu zgoditi, da mu bo kdo drugi vozal na jezik napravil, kakor Soršaggu. Naj si te besede dobro zapomni! Drugim našim liberalcem pa svetujemo, naj grejo za kakih par let med šolarje, da se bojo vsaj nekoliko omike naučili, da ne bodo se slišali od njih tako surovi izreki, kakor „geistliche Ochs“ in drugi lepi pridevki, ktere naši nemškutarski „Ochsi“ poštemnim Slovincem pridevajo. To njim svetujem v imenu več drugih narodnjakov.

Narodni opazovač.

Od sv. Jurija na Taboru. (V obrambo.) Cenjeni „Slov. Gospodar“ prinesel je v 8. številki v gorskem zakotju tukajšnje občine sestavljen dopis, ki napada poštene tukajšnje prebivalce. Ker je imenovani dopis vzbudil med ljudstvom splošno nevoljo, čutim se poklicanega v obrambo nekaj resničnih besed objaviti. Kdor je kedaj po tukajšnji dolini hodil in so mu sploh razmere znane, bode mi pritrdil, da se pri nas popije veliko manj žganja, kakor v marsikterem drugem kraju, da pravih strastnih žganjepivcev pri nas celo ni. Resnici na ljubo morem s ponosom izjaviti, da je med nami prav malo pijancev in vsled tega tudi revščina ni tako huda, kakor po nekaterih delih mile naše slovenske domovine, zlasti po — vinskih krajih. Toda k malemu krdelu domačih ljubiteljev vogerskega vina štejem znanega mi dopisatelja.

Nespodobnega obnašanja v cerkvi sicer ne bodem zagovarjal, toda po mojih mislih bi bil

dopisnik mnogo večji uspeh napravil, ko bi bil to stvar naznanil čestitim gospodom duhovnikom, ki bi ljudstvo posvarili in podučili ter enake nespodobnosti za prihodnost odpravili, kakor vselej storé, če jim kaj takega na znanje pride. Če mu je slednjič kruh po gostilnah premajhen, ni to krivda županova. ker sploh ni postave v veljavi, ki bi kruhovo težo določevala, toraj je županu odvzet vsak upliv v tej zadevi; vendar pa dobro vem, da krčmarji in peki po sosednih občinah tudi ne prodajajo večjega kruha, kakor pri nas. Toliko tedaj resnici na ljubo in v varstvo dobrega imena poštnega tukajšnjega ljudstva.

Val. Južna, župan.

Od sv. Martina pri Vurbergu. (Sv. misijon — „lebensrettungstaglia“ — prve cvetlice.) Od 8.—15. febr. obhajali smo tukaj veselega srca sv. misijon. Čast. superior P. Doljak in njih čast. tovarš P. Kos, jezuita od sv. Andraža na Koroškem, sta z gorečo besedo ostre pa tudi mile resnice sv. vere jasno razlagala vsak dan po trikrat, in zraven tega imela mile nagovore pri vsakratnem sv. obhajilu za posamezne stanove. Od blizo in daleč, mali in veliki so prav marljivo prihajali poslušat sv. resnic, in vsi farani so pobožno prejeli sv. zakramente. Videlo se je, da Slovenec, korenjak, je tudi pobožnega srca! Spovedovati pomagalo je 9 čast. gospodov; med drugimi sta nas počastila tudi preč. g. kanonika Kr. Kandut dekan, in preč. g. dr. J. Križanič, nekdanji tukajšnji kaplan, častni srenjčan. Pred odhodom so častivrednima in gorečima gg. misijonarjema pridni farani se po svojih zastopnikih pristržno zahvalili za zlate nauke in za veliki trud! Pa še enkrat zakličemo: Usmiljeni Bog povrni čč. PP. misijonarjema in tudi vsem čč. gg. spovednikom vse njihove velike trude!

Meseca avgusta v preteklem letu je tukajšnji pekovski pomagač Simon Vidovič dijaka Lj. Trafela z lastno nevarnostjo od utopljenja otel; to se je pri c. kr. okrajnem glavarstvu naznanilo, in slavno c. kr. namestništvo v Gradci je dne 6. jan. t. l. odločilo, da je Vidovič pri c. kr. glavni davkarji v Mariboru dobil 26 fl. 25 kr. kot darilo. Čeravno še za lesovi in hribi na severni strani sneg na nas gleda, se vendar tu in tam začnejo spomladanske cvetlice, p. zvončki, trompetice prikazovati.

Politični ogled.

Avstrijske dežele. Cesarjevič Rudolf je vendar v Sirijo odpotoval, pripeljal se je čez morje v Beirut in jezdi sedaj čez Libanonsko gorovje v Damask. — Neki prusaki so gosposkej zbornici predložili prošnjo, naj se Bismarku dovoli v Trstu napraviti veliko štacijo za

prajzovsko-nemško parobrodno društvo. Gospodje so prošnjo odbili prav gosposki, češ, da jim še ne pristaja o tem govoriti. Zbornica poslancev obravnava proračun za l. 1885. Liberalni poslanci so zopet grdo psovali na ministerstvo, ki jim vendar silno prizanaša, minister Dunajevski jih je pa zavrnil rekoč, da je 6 let dovolj dokaza, da v Avstriji mogoče vladati še precej dobro tudi brez nemških liberalcev, in tako bode še znanprej, kajti ministri imajo cesarjevo zaupanje in pri novih volitvah bode več nemško-konservativnih in slovanskih poslancev izvoljenih. Te besede so nemške liberalce precej poparile. Omenimo, da je naš poslanec R. Raič govoril o šolstvu na Štajerskem in priobčimo govor po stenografskih zapiskih. Kajti tako ne bo „Gospodar“ konfisciran. Poslanec Pfeifer se je pritožil, zakaj se kranjskim Dolenjcem in tudi našim Videmčanom ob Savi nič podpore ne dovoli, ko so vendar jednako po toči oškodovani na Moravskem in v Šleziji prejeli 35000 fl. Poslanec Fanderlik je očital liberalcem, da nekateri izmed njih čez mejo škilijo, kar jih je skoro ob pamet spravilo. Resnica oči kole. — Dalmatinski namestnik bode baje podadmiral Pokorni; to kaže, da odstopi Jovanović. — V Budimpešti sta bila brata in poslanca Varhovay obsojena v zapor, ker sta milodare za Mandžomadljare izneverila in zapravila. — Hrvatski poslanci so prikimali preosnovi vogerske gosposke zbornice tako, da nima hrvatski sabor ničesar govoriti. — Nemški naseljenci zapuščajo Bosno, nekaj tudi zato, ker se oni hrvatski naučiti ne morejo, Bosnijski pa se nemški nečejo.

Vnanje države. Bismark začel se je Angležem groziti, ker mu nečejo plesati, kakor je zahteval, toda Angleži mu tudi zobe kažejo in niso voljni rok križem držati, ko Nemci dežele v Afriki grabijo. — Angleško ministerstvo Gladstonovo je v parlamentu skoraj celó ob zaupanje prišlo, vendar ostane do novih volitev; daje pregledovati vse vojaštvo, je li zdravo in trdno. — Francozi so kmetskim pridelkom inozemskim colnino znatno povzvišali. To zadene najhuje Ameriko, Rusijo, Rumunijo in Vogersko, katere dežele ne bodo mogle več zrnja po dosedanjej ceni toliko tje prodavati. — Rusi se vsakako približavajo Heratu, da ga pograbiijo preden ga Angleži pogoltnejo. — Kitajci se sedaj v Pekingu posvetujejo, bi se li še dalje vojskovali zoper Francoze ali vendar mir sklenoli! — Mahdi pritiskava na Angleže in je došel s 6000 možmi in kanoni pred Abukleo; angleški generali so se umaknili nazaj v Gadkul in Korti. Neka nuna piše iz Kartuma, da je ondi bilo 2000 ljudi poklanib, ko je Mahdi v mesto vdrl. — Severna-Amerika dobila je v osebi demokrata Klevelanda novega predsednika mogočnej republiki. Pravijo, da je